

Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at denne Discussion, som nu er ført, vistnok meget lidet ligner den Discussion, som der pleier at føres ved en anden Behandling; men, da dette har været en Folge af Sagens særegne Stilling og af den Erklæring, som den høitærede Minister har givet, og som jeg har fundet var i sin Orden blev besvaret, saa har jeg ikke villet udtale mig herimod. Men forsaavidt Ordet nu begjæres, maa jeg bede Discussionen indskrænket til at omtale specielt de enkelte Paragrapher og altsaa nu § 1 saaledes, som Skik er ved en Sags anden Behandling.

**N. Winther:** Saa fravalder jeg Ordet.

**Formanden:** Da Ordet saaledes ikke er begjært, skal jeg sætte § 1 under Afstemning.

§ 1 (see Anhang B Sp. 374) vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

§§ 2, 3 og 4 fattes derefter under Forhandling.

**Ordføreren:** Der har fra Færøerne været yttret Omme om, at den kongelige Handel endnu skulde vedblive en kort Tid at handle, efterat Handelen var bleven aabnet for alle Andre, og vi have troet at maatte imødekomme dette Omme, men at det skete rettest saaledes, at den kongelige Handel maatte handle som Frihandler. Overensstemmende med en af de følgende Paragrapher, nemlig § 8, bortfalde de ældre Bestemmelser om Handel og Skibsart paa Færøerne allerede fra 1ste Januar 1855, men dog saaledes, at den kongelige Handel kan vedblive at fortsætte sin Virksomhed, indtil Realisationen skal finde Sted, nemlig noget længere hen i det samme Aar, til 1ste Juni 1855; men i den Tid skal den kongelige Handel handle som Frihandler, for at Forholdene kunne komme i den naturlige Stilling for de andre Handlende, som allerede fra Aarets Begyndelse maatte have benyttet sig af den aabnede Afgang til Derne.

Med Hensyn til § 3 have vi gjort et Forslag, som ikke er fremsat uden en vis Betænkkelighed; det gaaer nemlig ud paa, at

Rongen skal kunne paabyde en særegen Afgift for de Nationers Skibe, i hvis Bestielse den danske Skibsart er stillet i et ufordeeligt Forhold. Denne Bestemmelse har sin Støtte i den Forskiel, som vor Lovgivning i det Hele har gjort mellem privilegerede og uprivilegerede Nationer, idet saadanne, der ikke have Handelsfordrag med den danske Krone, betale høiere Skibsafgifter end andre. Det maa vistnok i det Hele efter den Maade, hvorpaa vort Land fremtræder i Forhandlinger om Handelsforhold, anses for ønskeligt, at vi have et Bederlag at tilbyde for de Handelslettelser, vi ønske at erholde andetsteds. Dette er Anledningen til, at vi have optaget denne Bestemmelse, der, som sagt, ikke gaaer ud paa Andet, end at vedligeholde den samme Tanke, som ellers fremtræder i lignende Forhold, nemlig en vis Ideel Forskiel mellem privilegerede og uprivilegerede Nationer, en Bestemmelse, som mere staaer for at den skal virke ved sin blotte Tilværelse, end for at erholde nogen practisk Betydning.

Hvad angaaer § 4, da have vi troet, at den Indtægt, som Regjeringen har søgt at opnaae ved at lægge en Afgift paa Færøerne, vil kunne opnaaes paa en langt simplere Maade, naar man bestemmer, at de færøeste Varer, som føres herved, beskattes herved. Efter de nugældende Toldsatser vil der paa den Maade indkomme langt større Beløb end den hele Afgift, som Regjeringen har tænkt paa at kræve oppe paa Derne. Udvalget har imidlertid troet, at der burde gaae 3 Aar, førend den færøeste Tilførsel underkastedes denne nye Beskatning, og Grunden dertil er den, at det har maattet erkjendes, at adskillige af de paagældende Toldsatser ere temmelig høje, og at vi haabe, at de skulle blive reviderede i den mellemliggende Tid. Vi haabe, at, ligesom man er gaaet ind paa at have Toldbegunstigelser, som vare indrømmede i Indlandet, saaledes vil man ogsaa gaae videre i den Aand og have de Toldbegunstigelser, der ere indrømmede andre Dele af Staten. Vi vide jo Alle, hvilke Tab f. Ex. de vestindiske Toldbegunstigelser medføre for os; men, naar man saaledes gaaer ind paa at inddrage